

zoet|zuur

Christina x Britt Valkenborghs

In Zoet/zuur gaat Christina De Witte (aka Chrostin) op zoek naar kleine kantjes van mensen. Of het nu een gezamenlijke passie, een interessante hobby of een uitgesproken mening is: Christina wil het weten. Net zoals de saus voor bij je loempia is de mens veelzijdig: soms zoet, soms pittig en soms beide.

Tekst en illustratie: Christina De Witte Foto's: Adel Setta

Ik wacht haar op na de training aan Kavka in Antwerpen. Lichtjes gehaast doch volledig onbezweet komt ze me tegemoet. Je kent haar van *Cinema Canvas*, maar echte fans kennen haar als voormalig JIM-gezicht. Britt Valkenborg is reporter, presentatrice, filmwetenschapper en sinds een tweetal jaar liefhebber van paaldans. Ze is slim en knap, en dat werd haar af en toe verweten in jobgerelateerde contexten. Van de term *'beauty and brains'* krijg ik hoe dan ook koude rillingen. Alsof slimme vrouwen niet knap kunnen zijn – en andersom – maar als ze dat wel zijn, ze als een unicum worden beschouwd. Met Britt wil ik het hebben over de sport die fitness met lenigheid combineert en nog vaak wordt geassocieerd met erotiek en sensualiteit. In een maatschappij die vrouwen nog te vaak in hokjes duwt, is het verfrissend dat sommigen weigeren om in een bepaalde richting gedreven te worden. Ik hoorde Britt uit over het huidige beeld van de sport, hoe te beginnen en de *struggle* van een veelzijdige vrouw anno 2020.

Hoe was je les?

'Zwaar. Dit was mijn tweede les sinds de lockdown. Ik heb thuis wel een paal, maar da's niet hetzelfde. Hier word je echt afgemat. De school is van Marleen Cousin, maar er kwamen plots zo veel mensen bij, dat ze een extra leerkracht moest zoeken. Ik zit dus nu bij Alejandra voor de gewone lessen en bij Marleen voor *spinning*.'

Paaldansen kent z'n oorsprong in het Chinese circus. Dat is een hele tijd geleden, maar wanneer is jouw voorliefde voor de sport ontstaan?

'Ik heb het paaldansen altijd heel mooi gevonden. Sinds de jaren tachtig kent het een negatieve connotatie door *stripper culture*, waar trouwens niks mis mee is. Ik ben een film liefhebber en ik hou van van *stripper scenes* in films of videoclip. Mijn interesse om zelf te paaldansen, ontstond pas toen ik Marleen leerde kennen. Toen ze de koffiebar binnenwandelde, straalde ze een enorme zelfverzekerdheid uit. We raakten aan de praat en een tijdje later vond ze haar eerste leerlingen in diezelfde koffiebar waarin ik haar voor het eerst ontmoette.'

Herinner je je eerste les nog?

'Die viel goed mee. Ik was verlegen, maar Marleen stelde me gerust. Ik kreeg de dag voordien een mail met de boodschap dat ik een korte short en top moest dragen, want je huid moet aan de paal plakken. **Ik ben nooit echt onzeker geweest, maar het duurde wel een tijdje voor ik me comfortabel genoeg voelde om in mijn ondergoed aan een paal te gaan hangen.** De andere meisjes deden daar heel normaal over, en een halfjaar later ruilde ik mijn brave sportbroekje eindelijk voor een echte outfit.'

Kan iedereen paaldansen?

'Ja, hoor. Onze groepen zijn op alle vlakken heel gemengd. Je hebt erg magere vrouwen, volle vrouwen, zij in de middenmoot... Maar elke vrouw heeft haar eigen kracht. Je begint ook niet meteen met de gekste dingen. Een van de eerste dingen die je leert, is hoe je aan de paal zit of hoe je eromheen draait. Misschien ziet het er op het eerste gezicht makkelijk uit, maar het doet fucking veel pijn. Het

voelt zelfs een beetje als een brandwonde aan.'

Wat is voor jou de allergrootste uitdaging?

'Ik doe het liefst aan *spinning pole*. Een paal staat normaal gezien vast, en daar doe je alle atletische oefeningen op. Zodra je die onder de knie hebt, begin je aan *spinning*. Dat zijn dezelfde moves, maar dan op een paal die losstaat. Mensen denken dan vaak dat de paal vanzelf draait, maar dat is niet waar. Je moet namelijk zelf de aanzet geven om te *spinnen*, en door je moves zorg je ervoor dat die blijft draaien. Daar komt veel denkwerk bij kijken: je weet intussen niet meer waar je voeten of benen precies zijn, en dan moet je nog met je armen naar voren of achteren gaan.'

Dat klinkt erg technisch.

'Klopt, maar er zijn verschillende kanten. Je hebt de *exotic*, dat is de sensuelere vorm. Dan heb je de *athletic*, dat zijn de bewegingen die je vaak op mijn Instagramaccount ziet. In competities heb je ook twee verschillende disciplines. Het lijkt misschien zo dat je voor *athletic* veel meer kracht nodig hebt dan *exotic*, maar ze zijn allebei echt moeilijk.'

'Vandaag sta ik sterk genoeg in mijn schoenen om te zeggen: "Bol het maar af als het je niet aanstaat."'

Exotic is een andere manier van je lichaam gebruiken: pijn aan je knieën, veel vloerwerk...

Het is fijn om te horen dat je er zo gepassioneerd door bent, want het doet echt wel veel pijn.

'Voor sommige mensen is het een manier om in vorm te blijven, maar dat is het niet voor mij. Ik hou van de groep en de uitdaging. Je leert elke keer wel iets nieuws en het gevoel wanneer je een trick onder de knie hebt, overstijgt alles. Bovendien helpt het me om mijn hoofd leeg te maken. Je kan onmogelijk stressen over je werk, want je moet je focussen om te zorgen dat je niet op je hoofd valt.'

In een interview met Het Nieuwsblad haalde je de vooroordelen die over paaldansen bestaan, al aan. Hoe luiden die commentaren zoal?

'Dat als ik later nog een serieuze journalist wil worden, ik minder bloot moet tonen op mijn foto's. Alsof dat mijn expertise ondermijnt. Ik denk dat je nooit kan winnen. Anderzijds heb ik door de jaren heen wel een dikkere huid gekweekt door een incident dat ik meemaakte. Het heeft tijd nodig gehad, maar ik las me meer in. Vandaag sta ik sterk genoeg in mijn schoenen om te zeggen: "Bol het maar af als het je niet aanstaat." De twintigjarige Britt zou zich die commentaren aantrekken en zelfs stoppen. Nu denk ik: je vraagt me voor mijn kennis, niet voor wat ik in mijn vrije tijd doe.'

Paaldansers probeerden het taboe van seksualiteit rond de sport te doorbreken. Nu is het is geen of-of-verhaal meer, want sexy én sportief zijn wordt meer naar voren geschoven.

'Ik zie steeds meer meisjes die van yoga naar paaldansen zijn overgestapt, en die vervolgens een foto posten met als ondertekening: "Not a stripper!" Dan denk ik: oké, maar je moet wel erkennen waar het vandaan komt. **We zijn geen strippers, maar dat zou zelfs niet mogen uitmaken. We mogen gerust wat meer respect opbrengen voor hen.** Ik denk gewoon dat het onmogelijk is om te willen paaldansen, maar niet de hele cultuur ervan te willen dragen omdat je er niet mee geconfronteerd wil worden.'

Strippers hebben ook ooit die lessen moeten volgen.

'Effectief. Ik zou heel graag eens naar een stripclub willen gaan waarvan ik weet dat de danseressen supercoole

tricks gaan doen. Het gaat niet om de trucs die je doet of de moeilijkheid ervan, wel om hóé je het doet. Zij laten het er zo moeiteloos uitzien... Da's de échte kunst.'

Hoe ga je ermee om als mensen je reduceren tot alleen die slechte connotaties?

'Ik vind het gewoon pijnlijk als mensen de strippersconnotatie een belediging vinden. Dan denk ik: maar misschien is dat niet het enige aspect in haar leven? Wie weet heeft

ze wel een diploma? Of misschien heeft ze drie kinderen en moet ze geld verdienen? Of misschien doet ze het gewoon graag? De paaldans is begonnen als Chinese sport, maar er bestaat ook een theorie die zegt dat die als een soort van liefdesdans terugkeert in de geschiedenis. Dat is toch ook mooi?'

Als paaldansen de observer status verliest en doorstoot als officiële discipline op de Olympische Spelen, krijgt het dan misschien meer erkenning?

'Waarschijnlijk, maar ik vind het érg dat het eerst zover zou moeten komen. Ik wacht niet tot het een olympische sport is voor ik trots zeg dat ik paaldans. Er zijn al Belgische, Europese en wereldkampioenschappen. **Ik vind het heel fijn dat paaldansscholen en influencers er geld mee beginnen te verdienen, maar de mensen die dat geld echt nodig hebben, zijn zij die het al jaren doen.** Dus als het dan effectief

een olympische sport wordt, hoop ik dat er meer respect, geld en ademruimte naar hen gaat.'

Hoe keek jij naar Hustlers (Amerikaanse dramafilm met Jennifer Lopez, red.)?

'Veel meisjes op school vonden dat er heel wat gedoe was rond J.Lo die zou paaldansen, maar dat haar moves uiteindelijk heel gewoontjes waren. Die vrouw is vijftig, dus wij hebben makkelijk praten. Verder heb ik wel graag naar de film gekeken, hoewel hij wat te snel gemaakt was. Volgens mij was het eerst een arthousefilm, waardoor regisseuse Scafaria niet veel budget had. Tot Jennifer Lopez gecast werd. Toen moest het plots een studiofilm worden. Daarvoor zijn heel veel J.Lo-fans teleurgesteld, want het is niet de blockbuster geworden waarop ze hadden gehoopt.'

Britt vind je als @brittvalkenborghs op Instagram.

Chrostins comics lees je via @chrostin op Instagram.

BRITT VALKENBORGH'S:

"IK NODIG IEDEREEN UIT OM ELKE AVOND ROND DE PAAL TE DRAAIEN."

CHASIN

